

σεισμογενή περιοχή, θα αποθηκευτούν πυρηνικά όπλα. Η ευθύνη πλέον βαραίνει την εκάστοτε τοπική κοινωνία που συνειδητά επιλέγει να δέχεται ως προστάτες πληρωμένους δολοφόνους.

Σκοπός μας είναι η δημιουργία αντιπολεμικής συνείδησης σε ευρεία βάση, καθώς ο πόλεμος έρχεται για όλους και όλες μας. Εναντιωνόμαστε σε κάθε εθνικισμό και μισαλλοδοξία που σπέρνει συνθήκες πολέμου, εναντιωνόμαστε σε κάθε έθνος που δημιουργεί πρόθυμους στρατιώτες για τα κέρδη του κεφαλαίου, εναντιωνόμαστε σε κάθε κράτη και καπιταλισμό. Αναγνωρίζουμε τον πραγματικό εχθρό και συντασσόμαστε με όσα έχουμε κοινά ταξικά συμφέροντα ανά την υφήλιο.

ΚΑΛΟΥΜΕ ΣΕ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 13/04 , 13:00

ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ (έναντι εργατικού κέντρου)

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ, ΣΤΟ ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟ, ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΠΟΤΕ ΜΑΣ ΔΕ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΚΡΕΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΒΙΔΕΣ ΤΟΥΣ

ΟΠΛΟ ΜΑΣ Η ΤΑΞΙΚΗ, ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Κατάληψη Παλιού Νεκροτομείου
palionekrotomeio@espivblogs.net

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

Τον τελευταίο καιρό μας είναι εξόφθαλμη η όλο και αυξανόμενη εμπλοκή του ελληνικού κράτους στις διακρατικές εντάσεις και συμμαχίες των Βαλκανίων και της ΝΑ Μεσογείου. Από την μία οξύνονται οι σχέσεις μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας για τον έλεγχο του Αιγαίου και των πηγών ενέργειας του και από την άλλη εγκαθιδρύονται συμμαχίες μεταξύ Ελλάδας - Κύπρου - Ισραήλ - Αιγύπτου για αύξηση της επιρροής τους στη ΝΑ Μεσόγειο. Παράλληλα, εμπλεκόμενο στο παιχνίδι της ονοματοδοσίας της Β. Μακεδονίας ενισχύει τις σχέσεις του με τις ΗΠΑ εδραιώνοντας την επιρροή του στην περιοχή των Βαλκανίων για την εξυπηρέτηση ελληνικών και νατοϊκών συμφερόντων. Στα πλαίσια αυτής της εξωτερικής πολιτικής η Ελλάδα προβάλλει ως φυσικό επακόλουθο την αναβάθμιση των εξοπλιστικών της μέσων και καθιερώνει το μιλιταρισμό ως καθημερινό κοινωνικό φαινόμενο με την αύξηση των στρατιωτικών ασκήσεων, εμπλοκή του στρατού σε κοινωνικά ζητήματα (διαχείριση μεταναστών, συνεργασία με εκπαιδευτικούς φορείς, κλπ).

Για την επίτευξη αυτών των στόχων είναι απαραίτητη η καλλιέργεια ενός φιλοπολεμικού κλίματος στο εσωτερικό του κράτους που θα δρα ως δεκανίκι για τα κρατικά- καπιταλιστικά συμφέροντα. Προϋπόθεση είναι η κοινωνική συνοχή που επιτυγχάνεται με την ιδέα του έθνους κάτω από την ομπρέλα του πατρίς-θρησκεία- οικογένεια, ερχόμενο να εξαλείψει κάθε ταξική διαφορά και να ανάγει τα εθνικά συμφέροντα σε μείζονα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα διεκδίκησης. Οποιαδήποτε φωνή ενάντια στις εθνικές αφηγήσεις καλείται να αντιμετωπίσει είτε την κρατική καταστολή, όπως οι ολικοί αρνητές στράτευσης με τις συνέχεις διώξεις που εντατικοποιούνται εναντίον τους, είτε τις οργανωμένες φασιστικές επιθέσεις που νομιμοποιούνται – κανονικοποιούνται με την άνοδο του εθνικισμού τα τελευταία χρόνια εξαιτίας της καπιταλιστικής κρίσης. Η έξαρση του εθνικισμού και ο όλο και πιο έντονος μιλιταρισμός είναι τα μέσα του κράτους που θα δημιουργήσουν προθύμους στρατιώτες ετοιμούς να «θυσιάσουν για την πατρίδα» σε έναν επικείμενο πόλεμο.

Από την πλευρά μας, ως εργάτριες, άνεργοι, φοιτήτριες, μετανάστες, λωακκια άτομα, έχουμε συνειδητοποιήσει πως εμείς είμαστε οι άμεσα εμπλεκόμενες/οι που θα κληθούμε να πάρουμε πρώτα ρόλο σε έναν πόλεμο είτε στην πρώτη γραμμή είτε μένοντας πίσω παράγοντας και συντηρώντας το έθνος, τον κρατικό μηχανισμό και την βιομηχανία. Τα πατριαρχικά στερεότυπα που επιβάλλει ο μιλιταρισμός, ακόμη πιο έντονα

σε καθεστώς πολέμου, στέλνουν τον άντρα- προστάτη να θυσιαστεί για το έθνος και απαιτούν από την γυναικά και τους «ανίκανους για μάχη» να είναι αυτές που θα κληθούν να καλύψουν τα κενά ως το μόνο εναπομείναν εργατικό δυναμικό αλλά και να γεννήσουν τους επομένους εργάτες-στρατιώτες του έθνους. Εμείς στεκόμαστε ενάντια σε κάθε εθνικό ιδεολόγημα που μας θέλει αναλώσιμα στα πολεμικά τους σχέδια και προτάσσουμε τα ταξικά μας συμφέροντα ενάντια στον κρατικό καπιταλιστικό μηχανισμό. Για την αποφυγή ενός πολέμου κρίνουμε απαραίτητη την δόμηση ενός αντιπολεμικού κινήματος πέρα από εθνικούς διαχωρισμούς καθώς τα θύματα της κάθε πλευράς ανήκουν στη δική μας τάξη. Όσα κι αν είναι τα εθνικά συμφέροντα που διακυβεύονται, οι μόνοι σύμμαχοι που μπορούμε να αναγνωρίσουμε είναι αυτοί της τάξης μας, αυτοί που θα κληθούμε να σκοτώσουμε στο πεδίο της μάχης. Κράτος και καπιταλισμός είναι αυτά που θα δημιουργήσουν πολέμους χρησιμοποιώντας τους εργαλειακά ως διέξοδο σε καπιταλιστικές κρίσεις. Συνεπώς όσο δεν τασσόμαστε εναντίον τους θα συνεχίσουμε να συναντάμε σφαγεία του προλεταριάτου. Καταλαβαίνουμε ότι μέσω ενός πολέμου οι μόνοι που έχουν να κερδίσουν είναι τα κράτη και οι εταιρείες που έρχονται πίσω από αυτά, επενδύοντας είτε κατά την διάρκεια είτε μετά το τέλος του πολέμου. Σε κάθε τέτοια περίπτωση ο πόλεμος αυτός μας επιβάλλεται και δεν είναι για να καλυτερεύσει την ζωή μας αλλά για να αυξήσει το κέρδος των από τα πάνω. Παλεύουμε για ένα αντιπολεμικό κίνημα με ταξικά, διεθνιστικά, αντικρατικά και αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά με σκοπό να γίνουμε ανάχωμα στα πολεμικά σχέδια του εκάστοτε κράτους κερδίζοντας τις ζωές μας.

Κόντρα στην κυρίαρχη αντίληψη ότι το ελληνικό κράτος αποτελεί πιόνι στα χεριά των ισχυρών δυνάμεων, εντοπίζουμε ξεκάθαρη ιμπεριαλιστική στρατηγική από μέρους του. Παραδείγματα η επόπτευση του γειτονικού κράτους της Β. Μακεδονίας και η μονομερής επέκταση των χωρικών υδάτων του από 6 σε 12 ναυτικά μίλια και των εναέριων συνόρων από 6 σε 10. Όλο αυτό επιτυγχάνεται αξιοποιώντας την γεωπολιτική του θέση και μέσω της συμμετοχής του στο NATO, ενισχύοντας τις ήδη υπάρχουσες στρατιωτικές βάσεις νατοϊκής διαχείρισης και ιδρύοντας νέες στην επικράτεια του. Το NATO από τη δική του μεριά αυτοπροβάλλεται ως εγγυητής ειρήνης και

σταθερότητας στις περιοχές όπου διατηρεί βάσεις αλλά και σε αυτές που επεμβαίνει. Παρόλα αυτά, ως πολεμικός μηχανισμός, είναι φύσιν επιθετικός μιας και μετράει στο ενεργητικό του επεμβάσεις σε όλη την υφήλιο κατασκευασμένες με σκοπό να ικανοποιήσει τα οικονομικά συμφέροντα των κρατών που συμμετέχουν σε αυτό. Αντιπροσωπευτικά παράδειγμα είναι οι πόλεμοι στα Βαλκάνια μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας (1991), ο πόλεμος στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ και πιο πρόσφατα ο βομβαρδισμός της Συρίας το 2018 με συμμετοχή της βάσης της Σούδας. Στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο προβλέπεται η δημιουργία τριών νέων νατοϊκών βάσεων (Αλεξανδρούπολη, Άραξος, Λάρισα) πέραν της ήδη υπάρχουσας στη Σούδα.

Στην περίπτωση της πόλης μας, εκμεταλλεύεται τη θέση της στον παγκόσμιο χάρτη μιας και βρίσκεται κοντά στην Μαύρη θάλασσα και έχει πρόσβαση στο Αιγαίο.

Στην πόλη μας μετά την νατοϊκή άσκηση τον Ιούνιο του 2017 και μετά την άφιξη αμερικανικών ελικοπτέρων για συναρμολόγηση τον Οκτώβρη του ίδιου έτους έχουν επανέλθει οι φήμες για ίδρυση βάσης του NATO στο λιμάνι της Αλεξανδρούπολης με τον ίδιο σκοπό. Η ίδρυση μιας τέτοιας βάσης στην πόλη μας έρχεται να ολοκληρώσει το παζλ μιας γενικότερα στρατοκρατούμενη περιοχής με πέντε στρατόπεδα μόνο εντός του αστικού ιστού, με συνεχείς πολεμικές ασκήσεις-φιέστες και ανάμειξη του στρατού στην μεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους με συνεχείς καταγγελίες για επαναπροωθήσεις μεταναστ(ρι)ών. Όπου υπάρχουν βάσεις παρατηρείται ανάπτυξη παρασιτικών μορφών οικονομίας όπως εμπόριο ναρκωτικών αλλά και εγκληματικότητα, όπως βιασμοί και δολοφονίες. Οι δικαιολογίες περί οικονομικών οφελών για την τοπική κοινωνία όπου υπάρχουν βάσεις, αποδε-

δειγμένα δεν ευσταθούν. Μπορεί οι μόνοι που πλήττονται από το κλείσιμο των βάσεων να είναι το πολιτικό προσωπικό τους, όμως η υγιής –μακριά από την στρατιωτικοποίηση- ανάπτυξη που σε σύντομο χρονικό διάστημα δημιουργείται στον χώρο που καταλαμβάνουν εκτάσεις που ανήκαν στις βάσεις, παράγει πολλές παραπάνω θέσεις εργασίας. Όσον αφορά τη μόλυνση και τις περιβαλλοντικές καταστροφές, είναι ευρέως διαδεδομένο πως έρχονται μαζί με μια τέτοια βάση, όπως η μόλυνση του υδροφόρου ορίζοντα και η αύξηση των τερατογενέσεων σε περιοχές γύρω από αυτές. Άξιο να σημειωθεί ότι στην επικείμενη βάση στον Άραξο, μια ιδιαίτερα